

GRŠKIM VSTAŠEM BO SODILO VOJNO SODIŠČE

VODITELJ VSTAJE, VENIZELOS, NA
VARNEM, DOČIM BO NIEGOVIM
TOVARIŠEM SLABA PREDLA

Nekaj vstašev se še vedno skriva po macedonskih vaseh, toda vlada upa, da jih bo kmalu pregnala. — Na otoku Rodu je sprejel E. Venizelos italijanski governer. — Odtam bo odpotoval v Pariz, kjer se bo zastalno naselil.

ATENE, Grška, 13. marca. — Zdaj, ko je grška revolucija zatrta, je začela vlada misliti na maščevanje. Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo najmanj 300 vstaških voditeljev stavljenih pred vojno sodišče, ki jih bo obsodilo na smrt.

Vpoštev pridejo zaenkrat samo voditelji. Preprosti ljudje, ki so jih z raznimi obljubami in obeti spravili pod revolucionarno zastavo, bodo oproščeni.

Navzlic temu, da je vstaja v Macedoniji zatrta, se še vedno skriva po samotnih vaseh in gorskih zakotjih precej vstašev, katere so začele vladne čete z vso vneto zasledovati. Vlada upa, da bo to delo v par dneh završeno.

Iz Sofije poročajo, da je prebivalstvo v Petriču ob bolgarsko-grški meji zopet slišalo grmenje topov.

Grški stražniki so pripovedovali svojim bolgarskim tovarišem, da se 22. infanterijski polk, ki se je bil pridružil vstašem, ni hotel udati ter da še vedno nudi vladnemu vojaštvu močan odpor.

Voditelj grške vstaje, bivši ministrski predsednik Eleuterios Venizelos, ki je pobegnil z otoka Krete, se nahaja v varnosti na italijanskem ozemlju.

Voditelj vstaje v Macedoniji, general Kamanos, je baje pobegnil na bolgarska tla. Pred odhodom je oropal Grško banko v mestu Seres ter odnesel par milijonov drahem (nad pol milijona ameriških dolarjev).

V Atenah se je že pričel proces proti 62 mornariškim častnikom. Pet jih je bilo aretiranih takoj po izbruhu vstaje, ostale so pa pozneje ujeli.

V deželi je še vedno vojno stanje, toda stroge odredbe so bile nekoliko omiljenje. Tako se je naprimer smelo izkrcati 620 ameriških turistov, ki so dospeli na krovu holandskega parnika "Staten-dam" v Pirej.

RODOS, 13. marca. — Ko je došel sem voditelj ponesrečene vstaje, Eleuterios Venizelos, ga je italijanski governer prijazno sprejel ter mu rekel, da je prost mož in da gre lahko kamor hoče.

Najprej se bo podal v Italijo, nato pa v Pariz, kjer se bo pri svojih dveh sinovih zastalno naselil.

ATENE, Grška, 13. marca. — Grška revolucija je zatrta. Njen duševni vodja, stari politični lisjak, Eleuterios Venizelos, ki je povzročil že veliko število nemirov na Grškem, je s svojo ženo in nekaterimi revolucionarnimi častniki pobegnil s Krete na bojni ladji Awerov ter si je poiskal zavetje na italijanskem otoku Rodos, ki meri 25 kvadratnih milj. Ko se je Venizelos s svojim spremstvom izkrcal, je križarka Awerov po radio sporočila vladi v Atenah, da bo odplula proti Grški in bo pristala v pristanišču Phaleron.

Do sedaj se je že podalo celo uporniško brodovje in Atenam se ni več treba bati obstreljevanja z morske strani.

Tudi na suhem je zdrobljena moč revolucionarjev. Vojni minister general Jurij Kondylis je dosegel popolno zmago. Vlada uradno naznanja, da je na obeh straneh v Macedoniji padlo le 10 mož, ranjenih pa jih je bilo 91.

Na Kreti, katero je hotel Venizelos razglasiti za samostojno državo, so urade zopet zasedli vladni

Mendieta je zlomil stavko na Kubi

VELIKI STROŠKI
PROCESA PROTI
HAUPTMANNU

Preiskava odvedbe in sodnijska obrava v veljala nad milijon dolarjev. — Hauptmann je postal veren.

Trenton, N. J., 13. marca. — Kot pravi nadomestni generalni pravdnik Joseph A. Lanigan, je bilo za preiskavo odvedbe Lindberghovega sina in za sodnijsko obravnavo proti Bruno Richardu Hauptmannu izdanih nad en milijon dolarjev.

V tej vsoti so vključeni stroški države in Hunterdon okraja, preiskava držav New Jersey in New York in zvezne vlade.

Obravnava je veljala 130 tisoč dolarjev, preiskava pa nad \$1,050,000. Za preiskavo je izdala zvezna vlada \$800,000, newyorška policija \$250,000.

Stenografom pri obravnavi je plačala država \$29,000, za stanovanje in hrano porotnikov pa \$15,000.

Hunterdon okraj toži državo za povračilo \$2000 za poškodbo sodnijskega poslopja, generalni pravdnik Wilentz pa je to zahtevo zavrnil.

Kot pravi pastor D. G. Werner, ki je že štirikrat obiskal Hauptmanna v smrtni celici, je Hauptmann prepričan, da mu bo prizivno sodišče dovolilo novo obravnavo. Werner tudi pravi, da je Hauptmann postal bolj veren.

"Prosil sem ga, da se izpove", je rekel pastor, "in Hauptmann je, držeč roko na sv. pismu odgovoril:

"Ako bi se imel česa izpovedati, bi se izpovedal že davno in ne bi dovolil, da se zgodi toliko gorja moji ženi, otroku in meni".

"In jaz sem bil prepričan", je rekel Werner, "da je Hauptmann govoril resnico".

uradniki. Tudi na otokih Mitilene, Kios in Samos, ki so se pridružili upornikom, vihra vladna zastava.

V Atenah vlada veliko veselje in zadovoljstvo nad zmago nad revolucionarji. Zvečer je predsednik Zaimis izdal razglas, v katerem se svojim podnikom zahvaljuje za zvestobo, ki so jo pokazali v teh kritičnih dneh.

SOFIJA, Bolgarska, 13. marca. — Bolgarska je zavrnila zahtevo grške vlade, da ji izroči grškega revolucionarnega poveljnika Generala Demetriosa Kamenos in njegove častnike, ki so pobegnili čez mejo, ker jih smatra za politične begunce. Vsi bodo interirani v notranjosti Bolgarske.

Bolgarske oblasti so pri njih našle 60,000,000 drahem (\$600,000).

ISTANBUL, Turčija, 13. marca. — Na grško-turško mejo je prišlo 50 železniških voz s četrtim korom grške revolucionarne armade. Begunci so se predali turškim oblastim, ki jih bodo internirale.

KONGRES
JE DOVOLIL
POSOJILQ

Vlada bo posodila hišnim posestnikom skoro dve milijardi dolarjev. — Več denarja za trgovske hiše.

Washington, D. C., 13. marca. — Poslanska zbornica je s 400 glasovi proti dvema dovolila Home Owners Loan Corporation (HOLC) \$1,750,000,000, da proti vknjižbi daje posojila hišnim posestnikom. Ta predloga se sedaj nahaja v rokah senata.

Poslanska zbornica je najprej zavrgla predlogo za 3 milijarde dolarjev, dovolila pa je \$1,750,000,000, ker je bančni odbor izjavil, da bo ta vsota zadostovala. Obenem je bilo sklenjeno, da bodo hišni posestniki mogli dobiti posojilo 60 dni potem, ko stopi postava v veljavo.

Poslanska zbornica je tudi določila, da sme HOLC posoditi trgovskim hišam \$50,000 do \$75,000 za popravila trgovin.

Republikanci so skušali to predlogo pobiti, toda so prepadli. Proti predlogi sta glasovala samo dva republikanca, Andrews iz New Yorka in Merritt iz Connecticuta.

POROTNIKI NE
SMEJO NA ODER

Washington, D. C., 13. marca. — Senator Duffy iz Wisconsinja je stavil predlogo, po kateri bi bilo prepovedano porotnikom, ki so odločevali v kakem kriminalnem slučaju, nastopati proti plačilu na gledaliških odrih. Duffy je rekel, da je stavil to predlogo, ker je slišal, da so porotniki v Hauptmannovem procesu sprejeli več ponudb, da nastopijo na gledaliških odrih.

STALIN ZA
OSEBNE
PRAVICE

"Ozirajte se na osebne težnje," pravi Stalin. Kolektivno gospodarstvo omejuje svobodno gibanje.

Moskva, Rusija, 13. marca. Josip Stalin, ki je kot generalni tajnik političnega biroa najmožnejši mož sovjetske republike, je podal izjavo, ki je najvažnejša v zadnjih letih. Povdarjal je, da je potrebno vpoštevati osebne težnje in potrebe na sovjetskih kmetijah.

"Dokler so družine in otroci", je rekel Stalin, "ne smemo zanemarjati njihovih potreb".

Ta Stalinova izjava je odgovor na predlog več delegatov na sovjetskem kongresu, ki je zahteval, da bi bila zmanjšana lastnina zemlje za posameznega kmeta. Stalin je ta predlog zavrnil in rekel:

"Boljše je javno in odkrito priznati, da mora biti zasebno gospodinjstvo na kolektivnih kmetijah — majhno, toda zasebno".

Onim, ki so zahtevali, da se zasebna posest še bolj omeji, je Stalin odgovoril, da so v zmoti, ker je treba v sedanjih okoliščinah misliti ne samo na kolektivne, temveč tudi na zasebne potrebe kmeta.

Ti delegati so predlagali, da bi bili zasebni vrtovi, ki so bili prepuščeni v zasebno last družine, omejeni na eno desetino hektarja, toda slednjic je bila dovoljena polovica hektarja, v nekaterih slučajih pa tudi en hektar zemlje.

Novo ustavo za kolektivne kmetije, ki določa velikost vrtov, je kmetijski kongres sprejel, toda kmetijske kolonije bodo imele tri mesece časa, da pripravljajo o tem vprašanju. Pričakovati je, da bo pri tej razpravi udeleženi okoli 240 tisoč kmetij.

AVSTRILJA PROTESTIRA
V BERLINU

Dunaj, Avstrija, 13. marca. Uradno poročilo je obvestilo javnost, da je avstrijski poslanik v Berlinu vročil nemški vladi protest glede izjave predsednika Hitlerja o avstrijskih notranjih zadevah.

Hitler je namreč rekel, da mora Avstrija svoj položaj razrešiti s plebiscitom in da je več njegovih sorodnikov v Avstriji zaprtih.

Avstrijska vlada pravi, da so take izjave posebno v tem času neumestne, ker podonavske države razpravljajo o medsebojni pogodbi, da bi se ne vmešavale v notranje zadeve druge države.

Nemška vlada je poslaniku odgovorila, da je Hitler izrazil svoje mnenje privatno, vsled česar o tem vlada ne mara razpravljati.

STROGE VLADNE ODREDBE SO
SPRAVILE STAVKARJE NA DELO

HAVANA, Kuba, 13. marca. — Mendieta vlada je s pomočjo najstrožjih odredb v zgodovini Kube zdrobila revolucionarno stavko, ki je ustavila skoro vse vladno poslovanje ter je popolnoma zaustavila trgovino, industrijo in promet. Mnogi vladni in industrijski uslužbenci so se vrnili na delo.

JAPONCI OGROŽAJO
CALIFORNIO

San Pedro, Cal., 13. marca. Dva brodovja križarita po modernem Pacifiku ob californijski obali: ameriška vojna mornarica in japonska ribiška mornarica.

Izmed 1700 ribičev v San Pedro je 850 Japoncev. Od 150 večjih ribiških ladij je japonskih 100, ki predstavljajo vrednost \$2,000,000.

V legislaturi države California je bil že pogosto stavljen predlog, ki je bil naperjen proti Japoncem, toda tak predlog ni nikdar prodril, ker so temu nasprotovali konzervne tovarne, ki so zatrjevale, da so Japonci vztrajnejši in boljšji ribiči kot pa Amerikanci in da vedno nalove dovolj rib.

Glavno ribiško postojanko na otoku Gloucestermen so prevzeli Japonci ter pregnali italijanske ribiče, ki so bili dolgo vrsto let gospodarji na tem otoku.

PIJACA V GLEDALIŠČIH

Pittsburgh, Pa., 13. marca. Poslanska zbornica je sprejela predlogo, po kateri bo gledališčem izdano dovoljenje za točenje opojnih pijač.

BYRD SE VRAČA DOMOV

Dunedin, Nova Zelandija, 13. marca. — Admiral Richard E. Byrd, ki je vodil ekspedicio na južni tečaj, se je odpravil proti Združenim državam na svoji ladji "Jacob Ruppert".

LINČANJE ČRNCA

Slayden, Miss., 13. marca. — Okoli 50 mož je linčal mladega črnca Ab Younga, ker je v soboto ponoči umoril 45 let starega delavca Hardyja Mackie.

Ko je šel Young v smrt, je pel svete pesmi in molil. Ko je stal na truku, so mu okoli vratu zadržili vrvi in jo privezali na drevo na šolskem dvorišču, nato pa je truck odpeljal.

Younga so prijeli v državi Tennessee, le nekaj milj čez mejo Mississippija. Šerif je bil obveščen, da se pripravljajo linčanje ter je takoj poslal nekaj deputitjev, ki pa so prišli prepozno, da bi bili preprečili linčanje.

Verojate se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Vlada zapira vse voditelje političnih strank, ki nasprotujejo Mendietaovi vladi. Mnogi opozicijski politiki so zbežali s Kube. Pan American Airways družba ima razprodane vse sedeže na svojih aeroplanih.

Oblasti zatrjujejo, da je sedaj stavki, ki se je pričela, ko je zastavkalo 300,000 dijakov in učiteljev, zlomljena hrbtnica. Vojski s silo priganjajo državne in industrijske uslužbence k delu.

Ves čas generalne stavke je vladal v Havani velik strah. Od 600,000 prebivalcev se je upalo na ulice kočaj 100.

Da prepreči vsako ponovno vstajo proti predsedniku Mendieta, je vojaški governer Jose Pedraza vzel položaj v svoje roke. Okoli 9. zvečer se je na več krajih mesta pričelo streljanje. Policisti, vojski in pomorščaki so divje letali po ulicah.

Delavcem, ki so se vrnili na delo, je zagotovljeno policijsko varstvo. Onim pa, ki še vedno vztrajajo pri stavki, je bila zagrožena zaporna kazen od 2 do 5 let. Komunistično organizacijo in vse druge delavske organizacije, ki so se pridružile stavki, je vlada razpuščila. Vsak napad na policijo ali na vojaštvo bo kaznovan s smrtjo.

NESREČA V ŠTAJERSKIH
GORAH

Dunaj, Avstrija, 12. marca. V gorah pri Schladmingu na Štajerskem se je smrtno ponesrečilo šest dijakov in tri dijakinje, ki so pripadali družbi 24 članov dunajskega skijskega kluba. Skušali so prekoračiti snežen most čez nek prepad, ko je ravno v trenutku nenadoma pridrvel velik plaz, ki je vse zasul. Šestnajstim se je posrečilo izlesti izpod snega, drugi pa so ostali mrtvi pod snegom.

PROTEST PROTI VOJNI

London, Anglija, 12. marca. Moški in ženske v večernih oblekah so na galerijskih sedežih, ki so določeni za angleško elito in diplomatski zbor, v poslanski zbornici prekinili debato o vojni pripravljenosti.

Demonstracije so se pričele, ko je neka lepo oblečena dama zakričala: "Niti penija za vojno — razrgajte belo knjigo!" Navzlic temu pa je zunanji minister Sir John Simon nadaljeval s svojim govorom, v katerem je razpravljal o vladnem načrtu za vojno pripravljenost. Zbornica je slednjic izrekla vladi svojo zaupnico.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People) Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates: Na celo leto v celni in Ameriki in \$7.00, Na New York na celo leto \$7.00, Za pol leta \$3.50, Za inozemstvo na celo leto \$7.00, Za pol leta \$3.50, Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement "Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.

Dozaj bres podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se hlagovoli poljlati po Money Order. Ppl spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališe naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CElestin 2-3574

MIHAJLO I. PUPIN

Pred šestdesetimi leti, ko so bila vrata v Ameriko na stečaj odprta slehernemu, ki si je hotel v novem svetu z vztrajnostjo in pridnostjo izboljšati svoj položaj, je stopil na ameriška tla petnajstletni deček Mihajlo Pupin, ki je do svojega odhoda iz domovine pasel ovce v Idvoru v Slavoniji.

Želja po znanju in izobrazbi ga je pognala po svetu. S tem, da ga je Amerika gostoljubno sprejela, mu je dala priliko, da je po hudem boju za existenco postal eden njenih najslavnejših mož, ki je zavzemal najodličnejše mesto v učenjaškem svetu.

Kot znanstvenik je koristil v prvi vrsti svoji novi domovini in človeštvu v splošnem, kot mož svetovnega slovesa je pa s svojim vplivom na najvišjih mestih mnogo pomagal tudi svoji stari domovini.

Pupina namreč ni omamila svetovna slava, in nova domovina ga je le deloma prevzela. V sreču je ostal prav do smrti iskren Jugoslovian.

Navzlic svojemu širokopoteznemu znanstvenemu delu ter temeljitemu vdejtstovanju v učenjaškem svetu, je vedno dobil še nekaj časa za propagiranje plemenite jugoslovanske ideje, ki se je po silnih duševnih in telesnih žrtvah naposled vendarle uresničila in se izkristalizirala v združenju treh jugoslovanskih plemen—Slovencev, Srbov in Hrvatov.

Do svetovne vojne je večkrat obiskal svoj rojstni kraj ter se je ob taki priliki vselej ustavil tudi med "svojimi Slovenci" na Bledu.

Ko je ob sklepanju miru pretela resna nevarnost, da Italijani pograbi tudi ta najlepši biser naše zemlje, je Pupin nemudoma odpotoval v Pariz ter je pregovoril Wilsona, da je zastavil ves svoj vpliv in prekrizal italijanski delegaciji tozadevni načrt.

Pokojni je bil prvi jugoslovanski konzul v New Yorku ter je za razne jugoslovanske ustanove v domovini izdal večji del svojega velikega premoženja.

Kot znanstvenik in izumitelj je stal v vrsti največjih velemov.

Za iznajdbo brezžičnega brzojava si laste kredit trije možje. Komu gre največja zasluga, najbrž nikdar ne bo uatanično dognano.

Recimo, da so enake zasluge vseh treh: Marconija, Pupina in Tesle. Med trojico, ki je dala človeštvu največjo iznajdbo dvajsetega stoletja, sta dva našega rodu in naše krvi: Pupin in Tesla.

Pupinova dela so zaslužila in bodo uživala nesmrten sloves.

Plodove svojega velikega uma je dal vsemu človeštvu, predvsem pa Ameriki, ki je s svojo gostoljubnostjo in priklkami omogočila revnemu priseljenemu pastirju razviti duševne in umštvene zmožnosti.

Svoje srce in ljubezen je pa poklonil jugoslovanski domovini, ki se ga bo večno spominjala kot svojega največjega sina.

Uboj na godovanju.

Te dni se je napotil z drugimi fanti 19-letni posestnikov sin Meglič Anton iz Kukave, občina Juršinci, k posestniku Zelenku Jožefu v Hlaponcih, kjer so praznovali god. V do brez razpoloženju je naenkrat nastal prpeir in kakor je se izpovedal pokojni Meglič, ga je nenadno in brez povoda napadel Zelenko Jožef, pograbil neki kol ter ga z vso silo udaril čez trebuh. Meglič se je zaradi silnega udara zgrudil na tla, kjer ga je Zelenko na fleh le-

žečega še obdeloval s pestmi. To pa mu še ni bilo dovolj, pograbil je še vojaški bajonet ter mu ga zasadih v stegno. Na pomoč so takoj priskočili ljudje, ki so hudo ranjenega Megliča še ponoči odpeljali v ptujsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da je bil udarec na trebuh tako močan, da je bila cela okolica trebuha ena sama rana. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je Meglič proti jutru v hudih bolečinah zaradi izkrvavitve izdihnil.

Advertisement for Jacob Ruppert's Rock Beer featuring a goat head and the text 'NA PIPI V STEKLENCAH', 'JACOB RUPPERT'S Rock Beer', 'JACOB RUPPERT BREWERY NEW YORK CITY'.

Začeni s 13. marcem in kolikor časa bo trajala zaloga, boste lahko dobili Jacob Ruppertovo Bock Pivo, kjerkoli je Ruppertovo naprodaj.

Soglasno s starodavno tradicijo prihaja zopet enkrat to slovito varivo kot slavnostna napitnica bližajoči se pomladi in kot lep prijateljski pozdrav od

JACOB RUPPERT BREWERY Telephone ATwater 9-1000 NEW YORK CITY

Iz Slovenije.

Prva ciganska poroka v Cirkovcih.

V Cirkovcih na Dravskem polju je imela ondotna ciganska kolonija pravi praznik. Poročil se je ciganski par iz rodu Hudorovičev, ki stanuje na občinski gmajni. Ni bil to ravno mlad par, temveč že starejši, saj ima že šest nezakonskih otrok. Za to 'gostovanje' je vladalo v Cirkovcih veliko zanimanje. Pa so cigani napravili tudi veliko reklamo. Že celih 14 dni so pobirali pri kmetih mile flarove za gostovanje, na katero so povabili ne samo cirkovski župana in župnika, temveč celo svojega ciganskega kralja ciganskega primasa iz Madžarske.

Osnovatelja kolonije, dva cigana, sta dobila med vojno domovinski list v občini Cirkovcih, ker jih niso vedeli kam drugam poslati. In ta ciganski par ima danes že 43 naslednikov in jih bo še več, če ostanejo vsaj pri takem zdravju, kakor so. Dve ciganski deklici sta se zadnjič zanimivo pogovarjali med seboj. Prva je rekla: "Čim dovršim ljudsko šolo, pojdem služiti". Druga, že zdaj ciganska lepota v 13. letu, pa je glasno odgovorila: "Služiti ne grem. Cigani moramo vendar po svetu!"... Cirkovčani si kajpak želijo, da bi šli vsi cigani odtod po svetu in da se tudi ne bi nikoli več vrnili, ker so domačinom v veliko nadlego. Prej je rod prejemal visoke obiske iz drugih krajev, zdaj so jim te obiske prepovedali in žandarmerija strogo pazi, da se kateri drugi cigani ne pritepe k sedanji familiji, ker se je bati, da ne bi takoj nastala cela večja kolonija, katere bi se ne mogli več ubraniti. Nu, zaenkrat jim domači župnik tudi poroke ni računjal, samo da jih je pridobil pred oltar, saj so cigani krščeni. Seveda je bil krst tudi zastoj.

Tragedija dveh mladih src.

Okolica Žalca je bila že lani torišče dveh ljubavnih tragedij. Pod griškim mostom sta si pred letom končala življenje neki Sketa iz Žalca in njegova zaročenka, pred meseci pa sta šla v smrt ob mostu pri Kasazah posestnik Franc Škafar iz Celja in njegova zaročenka Milka Grilova iz Žalca, 26. februarja med 2. in 3. uro pa se se je zopet odigrala pretresljiva drama pri griškem mostu.

Ko so se vračali rudarji ponoči z dela v zabukovskem rudniku domov, so našli pri mostu 18-letnega Slavka Pikla, sina znanega hotelirja, posestnika in banskega svetnika iz Gotovelj in njegovo 20-letno zaročenko Slavko Cepuševno, natakario, uslužbeno pri županu Lorberju in doma iz Laškega, v mlaki krvi. Oba sta imela prestreljena senca. Poleg njiju je ležal samokres, s katerim je Pikl ustrelil najprej dekle, potem si pa še sam pognal kroglo v glavo.

Cepuševa je bila že mrtva, Pikel je bil še živ in so ga nemudoma prepeljali v celjsko bolnico, kjer pa je davi kljub zdravniški negi ob 6.45 podlegel poškodbam. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico v Žalce.

Cepuševa je bila zelo čedno, simpatično dekle, splošno priljubljeni mladi Pikel pa je bil določen za božjega gospodarja na Piklovi domačiji. Obupanca sta se usmrtila zaradi nesrečne ljubezni. Grozna tragedija je v Žalcu in vsej bližnji okolici zbudila splošno sočutje s težko prizadetimi svojci.

DELO DOBE ŠIVALKE izvežbane v šivanju otroških slamičkov. — Dobra plača. Dolga sezija. — Katz, 395 4th Ave., New York City. (3x)

Smrt pod vozom sena.

18. oktobra se je pripetila v Grušovu pri Sv. Marjeti ob Pesnici usodna nesreča, ki je zahtevala človeško življenje. Pri veleposesniku Maksu Damišu v Grušovi je služil hlapec I. Zavec, rodom od Sv. Jurja. 18. februarja se je Zavec podal z vozom v senik po krmo. Naložili so velik voz s senom in pod noč se je napotil Zavec z vozom proti domu. Nedaleč od Damiševe domačije v Grušovi je na blatni in težavni poti voz obtičal. Ko je priganjal Zavec konje, so živali naglo potegnile in pri tem se je voz prevrnil na hlapec. Silna teža ga je usmrtila. Zdrobilo mu je lobanjo in prsni koš. Sicer je bila pomoč takoj pri rokah, vendar je trajalo dolgo časa, predno so ljudje odmetali to-

liko krme, da so zamogli voz dvigniti. Ko so še krmo odmetavali, se je čulo izpod voza nekaj časa pridušeno ječanje in hropenje, še predno pa so voz dvignili je tudi to zamrlo in našli so pod vozom Zaveca že mrtvega. Deloma je povzročilo smrt zadušenje, deloma pa silovite poškodbe, katere mu je zadela pritiskajoča teža.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Za posledicami poškodb, katere je zadobil, ko je padel po stopnicah na svojem domu, je v nedeljo zjutraj umrl v Clevelandu rojak Frank Vidmar. Pokojni zapušča sedem otrok in veliko sorodnikov. Soproga mu je umrla pred dvema leti. Pokojni je bil dalj časa pri slabem zdravju, v soboto je vstal, da se gre malo sprehodit. Ko je prišel domov, mu je postalo slabo in je padel po stopnicah ter si prebil lobanjo. Odpeljan je bil v Charity bolnišnico, kjer je po dvanajstih urah umrl. Doma je bil iz Čerknice na Notranjskem.

V soboto popoldne je padel po stopnicah na svojem domu v Clevelandu George Colarič, pri čemur je dobil tako hudo poškodbo, da je bil odpeljan v Glenville bolnišnico, kjer je 11. marca umrl. Pokojni je bil star 53 let ter je bil doma iz sela Gorinja, občina Kalija na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti.

V Crested Butte, Colo., je umrl Anton Fister, ki je bil med najstarejšimi naselenci v oni naselbini. Star je bil 89 let in doma od Ljubljane. Tu je živel 42 let, ni pa zapustil nobenih sorodnikov in tudi ni bil pri nobenem podpornem društvu.

V Buenos Aires so našli 24. januarja rojaka Martina Pušiča mrtvega na ulici. Dali je bil ubit po nesreči ali napaden, ni mogoče dognati. Star je bil 27 let in doma iz Bošnjep ri Suhorju v Beli Bošnjep pri Suhorju v Beli nekako sedem let. Ker ni zapustil sorodnikov niti denarja, so rojaki zbrali za njegov pogreb.

Advertisement for 'Za Velikonoč DENARNE POŠILJATVE' with exchange rates for Jugoslavija and Italijo, and contact information for Slovenic Publishing Company.

Peter Zgaga

Včasih je treba katero reči tudi o politiki in kakšni drugi stvari, da ne bo kolona preveč enostranska in da bo po možnosti vsem ustreženo.

Nekateri se že namreč pritožujejo, da se v zadnjem času preveč nagiba na žensko stran, in dasi uživajo ženske vso veljavo, jim ne kaže izkazovati preveč pozornosti, ker običajno že same poskrbe, da je javnost pozorna nanje.

Ker za danes nimam drugega, naj objavim eno o Abesiniji, drugo pa o varovancih našega patrona.

Italija ima na razpolago baje osem milijonov vojakov. In če bo treba, bo vso to silo uporabila proti afriški državi Abesiniji.

Abesinija ima samo en milijon vojakov. Toda če bi Italijani ne imeli letal, tankov in drugega modernega orožja, bi ne bilo prav nič presenetljivega, ako bi Abesiniji Italijane tako naklestili kot so jih pred štiridesetimi leti.

Toda uboga Abesinija ima samo troje letal in en tank. Najbolj značilno pri tem je pa to, da je tudi ta edini tank pred par leti darovala Italija abesinskemu kralju.

Dasi imamo v New Yorku skoro vsak drugi dan sneg, bo kmalu tukaj težko pričakovana in zaželjena pomlad.

V malem sodčku, ki ga imam v kleti, je začelo sumljivo šumeti. Pretočiti bo treba ali se pa drugače potruditi, da ne bo treba pretakati.

V nedeljo bo sveti Patrik, irski patron, dva dni pozneje pa sveti Jožef patron Slovencev, ki so Ircem v mnogih ozirih slični.

Ta sličnost je tako očitna, da je skoro ni mogoče prezreti.

Oboji so ponosni, vztrajni in pridni pri delu, pijače se ne branijo, v cerkev hodijo in v nekaterih slučajih preklinjajo, da se kar iskre krejšjo; svoje domovine ne morejo pozabiti, vročekrvni so, toda pohlevni, dokler so trezni, ko pa nekoliko pod vplivom zlata kaplje, se ne boje ne boga ne hudiča in bi premagali vse svet.

Pa kaj sveti Patrik! Njegova naloga je lahka. On ima Ircem pod sabo — that's all.

Sveti Jožef ima pa bolj vsestransko nalogo. Vsi Slovenci so mu poverjeni v varstvo, poleg tega mora pa še posebej skrbeti za: Jožefe, Josipe, Pepete, Pepčete, Zove, Jozelne, Jožke, Jožkote in Sepelne; za Jožefine, Josipine, Pepce, Jožefe, Pepite, Jožiče, Žefke. Žefe in še nebroj drugih, ki nosijo v več ali manj spačeni in predrugačeni obliki njegovo častljivo ime.

Dosedaj ga je ta pestra družba še vedno ubogala in sem trdno prepričan, da ga bo tudi zanapraj.

Vsem, ki jim je sveti Jožef patron, iz srea zavidam, ker se za slučaj potrebe lahko drug na drugega izgovarjajo.

Nam, ki imamo enotna ime, na, je dosti težje.

Če ga naprimer Pepe kaj polomi, lahko reče, da je Jožetova ali Joškova krivda; Pepca zvrne greh na Žefo, Jožica pa na Josipino.

Usoda nas, ki imamo enotno ime, ni zavidanja vredna.

Če se naprimer glasi splošna sodba: — Peter je grešnik. — moram ponižno skloniti glavo in priznati: — Ja, Peter! Ničče drugi nego Peter.

In baš to je klofuta, ki je niti sveti Peter ne more odvzeti.

Kako so Italijani zasedli Vrhniko

Ob smrti polkovnika Švabiča so časopisi poročali, kako je zbiral vojaštvo proti zasedbi Ljublane po Italijanih. To me je napotilo, da opišem nekaj važnih dogodivštev iz dni, ko so Italijani zasedli Vrhniko. Bil sem takrat vrhniški župan.

Komaj se je razsuta avstrijska armada umaknila skozi Vrhniko, se že dne 14. novembra 1918, ko smo slučajno stali na križišču ceste, pripelje v avtomobilu iz Logatec italijanski kapetan z veliko italijansko zastavo. Ustavi se in vpraša po županu. Slučajno je stal poleg mene Jernej Špiler, sedaj trgovec pri Tržiču, ki govori brezhibno italijanščino. Vprašal je namesto mene, ki ne znam italijanski, kapetana, kaj želim. Kapetan je odgovoril, da ima nalogo voizvedeti, če je pri nas red in mir. S tolmačenjem Špilerja sem mu odgovoril, da je pri nas vse v redu in v miru, ker smo že v svobodni državi. Dostavil sem, da to njega sploh nič ne briga in da Italijani najbrž nameravajo pod pretvezo, da bodo delali mir in red zasedli Vrhniko, kakor si pred par dnevi zasedli Logatec. Italijanski kapetan je to odločno zanikal, obrnil avtomobil in se odpeljal nazaj proti Logatecu.

Dan prej in tisti dan so bili izpuščeni italijanski ujetniki, vojaških konj je pa kar mrgolelo po njivah in travnikih.

Kmalu nato pošljem kole-sarja v Logatec poizvedovat. Ko se je vrnil, je povedal, da Italijani že korakajo proti Vrhniku. Naš sum se je torej uresničil; kaj storiti? Imeli smo že prej malo četo srbskih vojakov, za katere sem naprosil narodno vlado kot pomoč orožništvu. Po prelomu se je namreč tudi pri nas začel gibati zeleni kader in ogrožal javno varnost. Med temi kadrovcami je bilo precej pravih vlomilcev in banditov, oboroženih do zob.

Čez par ur se zagledamo Italijane. Pred njim sta vozila dva oklopna avtomobila, sledil je celoten pešpolk in slednjic šest topov. Avtomobila sta se ustavila na križišču, kjer

sem stal z Špilerjem. Pristopilo je takoj pet častnikov, ki so vprašali po županu in izjavili, da bodo nastanili vojake. Odločno sem jih zavrnil, da jih ne potrebujemo. Če se pa uda-mo premoči, bom nastanil vojaštvo jaz, ki poznam razmere, tako, da vojaštvo ne bo na kupu, ampak porazdeljeno, zlasti pa, da dobe častniki sobe po činu, da ne bo imel poročnik lepše sobe kakor major. Vem iz izkušnje, da rodi zavist in sovraštvo. Na moje vprašanje, kdo je najvišji poveljnik, so mi odgovorili, da general. Dobro, sem dejal, general bo nastanjen v hiši G. J. Odgovorili so mi, da imajo najstrožji ukaz, da morajo nastaniti generala pri županu. Čeprav sem trdil, da je stanovanje G. J. veliko lepše kot moje, nisem nspel in tako sem nastanil v hišo G. J. poveljnika dolega polka Casaritijsa. Med prerekanjem s častniki je stopil pred mene za celo glavo manjši maršaleto (narednik), me strašno grdo gledal nekaj bleblet in začel izdirati iz nožnice bodalo, ki mu je viselo pred trebuhom. Ta predrznost me je tako ujezila, da sem izjavil častnikom, da ne bom več govoril, če maršaleta takoj ne spode proč. Na povelje je moral maršaleto takoj oditi. Kakih 20 korakov proč na oglu (pri Črnem orlu) je stal srbski vojak na straži, ki je vse to opazoval. Naenkrat je prikoral med italijanske častnike in dejal meni: Ukaži g. župan, da udarimo. Bil je sam, toda tako neustrašen, da je hotel sam udariti. Pojasnil sem mu, naj po trpi, ker nas je premalo — nezadovoljen je odšel.

Med resnimi razgovori smo imeli tudi zabavo. Oproščeni italijanski ujetniki so se hoteli izogniti italijanske vojske in nadaljne službe. Ker je bilo mnogo konj brez gospodarja, so te zahtevali. V gobce so jim namesto uzde dali "štrik" ali stare hlače in zapodili konje mimo še stoečih vojakov proti Logatecu, da bi ušli. Vsi italijanski klici in povelja niso pomagala nič, le konji so po večini neveseče jahače stresli

na tla. Smejali smo se vsi — pravi cirkus "Fumagali". Ko se je nastanitev v redu izvršila, pride na moj dom četa vojakov in kapetan, ki je želel videti stanovanje za generala. Po sobah so vse pregledali, odprli vse omare, postelje vsa preobrnil in v vse kotičke posvetili. Rekli pa so, da general danes ne pride.

Drugi dan, 15. novembra, me je poveljnik obiskal v pisarni. Bil je že prileten mož, silno prijazen, z obraza pa se mu je bral strah. Razgovarjala sva se s pomočjo tolmača Špilerja. Začel je zopet trdit, da smo zavezniki, da so prišli delati red in mir in da ima ukaz od višjega poveljstva zasesti Nauportus. Odločno sem protestiral proti zasedbi, dejal, da Vrhniko ni Nauportus, da se je zmotil in šel 5 km predaleč, zakaj željo, do kam bi Italijani radi zasedli, poznam. Ves začuden je ostrmel in prosil, naj mu razložim to vojaško skrivnost. Povem mu, da sta bila pred vojno dva gospoda iz Trsta člana našega lovskega kluba. Ta dva sta opovabila k nam na lov kakih osem lovecev iz Milana, ki so tukaj lovili 8 dni, niso pa le lovili, marveč so pridno fotografirali in bili najrajše sami. Ti lovci so bili fini mladi gospodje in mi smo bili prepričani, da so v lovec preoblečeni častniki italijanskega generalnega štaba. Ko je že tudi oblast postala pozorna nanje, so se nemudoma odpeljali s svojimi avtomobili. Eden teh lovecev pa je na svojem stanovanju pozabil vojaški zemljevid, na katerem je imel narisano za italijansko mejo črto "ajdovski zid", ki je bil zgrajen p. K. med Logatecem in Vrhniko. Ves začuden nad tem vojasnilom pravi, da ima tudi on vrisano črto, v kateri je Nauportus. Razgrnil je zemljevid in glej, z višnjevim svinčnikom je imel vrisano črto, o kateri sem mu prej pripovedoval t. j. ajdovski zid 5 km nazaj proti Logatecu. Poleg tega je imel na zemljevidu na tem mestu označeno hišico in tiskano "Nauportus". Ves razburjen, presenečen in žalosten je poveljnik izjavil, da se bo takoj obrnil na višje poveljstvo za vojasnilo, nakar se je poslovil.

Drugi dan, 16. novembra sem sklical občinsko sejo, v kateri smo sestavili odločen protest proti zasedbi s pripombo, da bomo poklicali podpolkovnika Švabiča, da s svojo armado, ki jo ima v Ljubljani, prežene Italijane. Ta protest je Špiler takoj nesel italijanskemu poveljniku in mu ga raztolmačil. Ta dan je priredila italijanska vojaška godba koncert, katerega pa niso poslušali niti otroci. Kapetan je z vojaško četo zopet prišel pregledat k meni stanovanje za generala in rekel, da ga tudi nočoj ne bo.

Tretji dan, 17. novembra, pa prinese isti častnik, ki ga je spremljala močna vojaška straža, že v mraku na moj dom sledeče pismo:

48. pešpolk 17. nov. 1918. Gospodu županu na Vrhniku! (pisali so "Oberlaiback").

Dovoljujem si vaše blagorodje obvestiti, da bodo meni podrejene čete vsled višjega povelja v teku jutrišnjega dneva zapustile ta kraj in se bodo umaknile na črto, ki je določena v pogojih za premirje. Pooblaščenec tega poveljstva bo preskrbel plačilo nastanitve in drugih eventualnih rekvizicij. Caretto, polkovnik, poveljnik polka.

Naslednji dan, 18. novembra, so že v jutranjem mraku korakali nazaj in se res ustavili na črto "ajdovski zid", kjer so ostali dve leti. Ob osemih je prišel v mojo pisarno poveljnik po slovo in mi pred-

ALI STE ZAVAROVANI?
 ZA SLUČAJ BOLENI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO
JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNÓTO V AMERIKI.
 kot najboljšje jugoslovanske bratske zavarovalnice, ki plačuje
NAJBOLJ LIBERALNE PDPFORE SVOJIM ČLANOM
 ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posljuje v 17. državah ameriške Unije. Premošnje nad \$1,500,000.00. — Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 odraslih oseb.
 Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:—
GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

POZABLJEN NAROD NA KAVKAZU

"K. Korresp." poroča: Člani kavkaške akademije znano-sti so v provinci Daghestan v neki vasi odkrili bakrene plošče s slikami dveh heraldičnih levov, grbov srednjeveških vite-zov. Poleg tega so našli še druge dokaze da to izvira iz dobe križarjev. V tem smislu je zanimivo tudi naslednje poročilo o pozabljenem narodu Kevzurov:

Sicer se zdi, da so dandanes preiskani že vsi deli naše zemlje, vendar povsod nalete znanstveniki na kaj novega. Sredi Kavkaza leži skoro neznan deželca Kevzurija, le 150 km daleč od Tiflisa. To deželico loči od sveta orjaško skalovje. Kdor prekorači te skalnate gore, obstoji nad prepodom in spodaj v dnu vidi svobodne kevsurske vasice. Čez skale v dolino vodi le ena pot, pa še ta je taka, da si moraš pomagati z vrvmi; tri četrta leta je pa sploh neprebodna. Tam spodaj v kevsurski dolini je mirno in pokojno. Po cele dneve lahko hodiš po teh krajih, pa ne boš zlepa srečal človeka. Če ga pa srečaš, vedi, da gre na krvno osveto ali pa na rop.

V vsej deželi je daleč vsak-sebi 30 gradov; okrog vsakega gradu so močni stirioglati kamniti stolpi. To je vse. In v teh 30 gradovih prebivajo Kevzuri, najbolj skrivnostni narod Kavkaza. Kdo so in od kod, ni znano. Te skrivnosti do danes še ni mogoče pojasniti. Žive po svoje, imajo čisto drugačne šege in navade kakor drugi kavkaški gorjanci.

Kadar tujei zaidejo v to dolino, kar pa se le redkokdaj dogaja, se Kevzuri oblečejo pučerkesko, kakor se oblačijo tudi drugi Kavkazci. Sicer so pa takole oblečeni: Čez kratko izrezano srajco oblečejo dolgo speto vrhnje oblačilo, ki ima spredaj na prsih pripet velik križ iz rumenih trakov. Moški si glavo brijejo, brke pa ne. Tako so napravljeni za vsak dan. Vse drugače pa so opravljeni, kadar grejo na boj. Njihova bojna oprava, k se podeduje od roda do roda, ni ne evropska ne azijska, ampak srednjeveška. Na glavi nosijo čelado, čez pleča pa visi mreža iz jeklene žice. Roke in noge se obložene s težkimi medeni-nastimi ploščami. V levici drži Kevzur širok okrogel ščit s križem, v desnici pa sulico, v najvejšem času nosijo tudi puške. Ob strani imajo prepasan dolg meč. Vse spominja mnogo bolj na srednjeveškega križarja, kakor pa na kavkaškega gor-

stavl častnika, ki je plačal nastanitev. Pri tej priliki je omenil, da od polka, ki je prišel ponoči in kampilar na prostem na Sapu, t. j. 1 km od Vrhniko proti Ljubljani, pač ne bo plačal, ker je ta polk že odšel. Pri odhodu mi je poveljnik rekel, da mu je jako žal, da mora zapustiti ta kraj, ki je tako lep, da je takih le še malo videl.

janca. Na mečih in ščitih imajo vdlane podobe vite-zov, orlov in starih grbov — z latinskimi verzi. Na nekem ščitu so našli vdlane črke "A. M. D.", kar so začetne črke križarskega gesla: "Ave Maria Dei!" — "Češčena si, Mati Božja!" — Tako opremljeni gredo možje v boj ali dvoboj.

Dvobojujejo se pa takole: Nasprotnika pokleketa vsak na desno koleno, izdereta meče, planeta drug v drugega, prepvata vsak svojo bojno pesem ter se z meči obdelujeta. Vsak, kdor bi hotel posredovati, bi bil ubit. Če pa med oba bojujoča se stopi ženska ali celo mlado dekle ter med njiju vrže kos tkanine, morata nasprotnika svoja meča potisniti v nožnico, se pred žensko prikloniti na desno koleno in se umakniti. Včasih pretrgajo blago na dva dela in si vsak izmed obeh svoj kos pritrudi na svoj ščit.

Nič manj čudna ni njihova vera. Kevzuri časte križ, Mater božjo, predvsem pa sv. Jurija ter apostola Petra in Pavla. Kadar zakoljejo kako ovco, nikdar ne pozabijo pomočiti svoj prst v kri in si s krvjo narediti na čelu znamenje križa. Sicer pa drugih krščanskih nauk ne poznajo. Nedeljo praznujejo, toda tudi petek, sobota in ponedeljek so njihovi prazniki. Ko so jih tujei vprašali, zakaj praznujejo te dneve, so jim odgovorili, da zato: Nedeljo praznujejo tudi Georgijci, ki so kristjani; petek praznujejo njihovi mohamedanski sosedje, ki prebivajo v gorah; soboto praznujejo judje, ki jih tudi nekaj prebiva tam okoli; ponedeljek pa praznujejo v dokaz, da so Kevzuri svobodni narod, ki delajo, kar hočejo, in da se ločijo od drugih verstev. Zato praznujejo ponedeljek, da lahko počivajo, ko vsi drugi delajo. Poleg

IZ NOVE TURČIJE
 V Kemalovi državi reforme ni konec. Zdaj pridejo na vrsto cerkveni prazniki. Edeas izmed prvih zakonov, ki pride v marcu pred parlament, govori o odstranitvi starih mohamedanskih praznikov, ki bodo nadomeščeni z narodnimi spominskimi dnevi. Gre za deset praznikov, med njimi dva znana, Bajram in dan Mohamedovega vnebohoda. Na njihovo mesto naj pridejo petdnevno novoletno praznovanje, tridnevni praznik od 29. septembra do 1. oktobra v spomin na proglasitev republike in dvodnevna svečanost v spomin na odločilno Kemalovo zmago.

HUDIČA MOLLIJO
 Na jugu Sindžarskega pogorja in zahodno od Mosula v Mezopotamiji živi ljudstvo Jeziditov, ki ga smrtno razžaljš in se znese nad teboj, če ime-nuješ pred njim po nemarnem — hudičevu ime. Jeziditi so Kurdi, ki so iz gora stopili v plodovito nižino, a imenujejo se po nekem damaščanskem kalifu Jezidu, ki ga še danes častijo kot največjega vsega vladarjev. Perzijski mohamedanci ga smatrajo v ostalem za navadnega trinoga. Poglavari Jeziditov trdijo, da izvirajo v direktni liniji od tega kalifa iz 7. stoletja, rod sam je pa bistveni starejši.

Neki ameriški učenjak, ki je proučeval to ljudstvo, pripoveduje, da izvirajo Jeziditi po svojem lastnem mnenju direktno od Adama, od Adama samega, ne tudi od Eve. Ko je Bog ustvaril Evo iz Adamovega rebra, pravijo, je tudi hudič iz drugega rebra našega spečega praočeta ustvaril moža in ženo, od teh dveh pa izvirajo Jeziditi.

Že iz tega je razvidno, da smatrajo hudiča za velikega gospoda, celo za večjega nego je Bog sam, vsaj kar se tiče moči nad tostranim svetom. Možno, da je Bog ustvaril vesoljstvo, pravijo, toda gotovo je, da vlada zemlji hudič. Tega hudiča pa si predstavljajo v podobi pava, kakor kaže bro-nast kip, ki ga častijo v svojem glavnem svetišču, gradu Al Kvošu.

Jeziditi imajo torej prav čudne verske pojme. Njih vera je pravi verški Babilon, v katerem enako upoštevajo Mojzesa, Jezusa in Mohameda kot preroke, čeprav je njih pojmovanje Boga povsem drugačno nego pri Židih, kristjanih ali mohamedanah.

Človek bi menil, da živi ljudstvo s takšnimi verskimi predstavkami v neprestanih bojih s sosedi, pri katerih imajo verske zadeve istotolikšno vlogo. Resnica je pa ta, da žive v najlepšem miru z mohamedanskimi Kurdi in krščanskimi Kaldeji. Sploh se po svojem življenju in običajih zelo malo razlikujejo od sosedov. Delajo pa vtis nekega posebnega, prastarega plemena. Že po svoji lepi zmanjnosti spominjajo na figure iz staroveških orientalskih reliefov in njihovo glavno mesto Tel Bila spominja od daleč na kakšno staroasirsko mesto. Bavijo pa se v glavnem z živinorej, poljedelstvom in rokodelstvom, a vse po prastarih izročilih.

"Tisoč novoturških besed" se bo najbrž imenoval nov, ti-oč besed obsegajoči slovar, ki izide v najkrajšem času in ki ga je pomagal sestaviti sam Ghazi Ataturk. Ta slovar novoturškega jezika je iztrebil vse tuje, zlasti arabske in perzijske izraze, in jih nadomestil s pozabljenimi staroturškimi izrazi. Obsega ne samo nove izraze za uradno označevanje, temveč tudi povsem izpremenjene besede za vsakdanje življenje in Turki se bodo morali učiti na novo svojega lastnega jezika, če bodo hoteli pravilno reči "dober dan" ali "na svidenje". Čim izide novi slovar, bodo izobraženci takoj govorili v novem jeziku. Vire učne knjige bodo revidirane in vlada upa, da se bo tudi ljudstvo rado oprijelo novega jezika.

tega Kevzuri nikdar ne jedo svinjskega mesa.

Vsak dan si mora Kevzurka umiti roke in noge s kravjo vodo, obraz in lase pa vsak mesec. Če tega ne stori, jo imajo za nečisto. Kevzurka u-živa mnogo predprave, vsled česar je njeno stališče mnogo večje kakor možev. Kakor že omenjeno, s koscem blaga lah-keje prepriči dvoboj. Sme se pa tudi sama ločiti od moža in nihče je ne sme siliti k poroki z možem, katerega ne bi marala. Vpričo vseh se sme iz svojega moža norčevati. Zenijo se navadno prebivalci iz različnih vasi.

Kakemu plemenu Kevzuri pripadajo, ni znano. Morda so kedaj v to dolino zašli tudi križarji. To bi vsekakor potrjevala stara kavkaška pripovedka, da je v kavkaških gorah izginil cel narod križarjev.

NOV HITROSTNI REKORD

Leland S. Andrew (spodaj na levi), ki je dosegel nov hitrostni rekord. V transportnem letalu je preletel razdaljo med Los Angeles v Californiji in New Yorkom v 11 urah in 34 minutah.

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso potrežbo, in kdor je od večjega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanja zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, da mo vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

SLOVENIC PUBLISHING Co.
 Travel Bureau
 216 West 18th Street
 New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

POUCNE KNJIGE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI
PESMI IN POEZIJE

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ZEMLJEVIDI
MOLITVENIKI
IGRE

Romani...

- AGITATOR, roman, spisal Janko Kersnik, 99 strani. Cena 80
ANA KARENINA, roman spisal L. N. Tolstoj, Dva zvezka, trdo vezana, 1078 strani...\$6.50
AKT STV. IJK. Spisal E. Gaboriau, 536 strani. Cena 75
BELI MESEEN, roman, spisal Jus Kozak, 116 strani. Cena 40
BLAGAJNA VELIKEGA VOJVODE, roman spisal Frank Heller, 162 strani. Cena 60
BEATIN DNEVNIK, spisala Luiza Pesjakova, 164 strani. Cena 50
BELE NOCI, MALI JUNAK, spisal F. M. Dostojevski, 152 strani. Cena 60
BRATJE IN SESTRE V GOSPODU Spisal Cvetko Golar, 155 strani. Cena 75
GREŠNIK LENART, spisal Ivan Cankar, 114 st. Cena 70
MIMO ŽIVLJENJA, spisal Ivan Cankar, 230 str. Cena 80
MOJE ŽIVLJENJE, spisal Ivan Cankar 168 str. Cena 75
ROMANTIČNE DUŠE, spisal Ivan Cankar 87 strani. Cena 60
ČRTICE IZ ŽIVLJENJA NA KMETIH, spisal Andrežkov Jože, 92 strani. Cena 35
DROBIŽ, spisal Franc Mičinski, 130 strani. Cena 60
DEKLE ELIZA, spisal Edmond de Concourt, 112 strani. Cena 40
DON KIHOT, spisal Miguel Cervantes, 158 str. Cena 75
ČRNI PANTER, spisal Milan Pugalj, 219 strani. Cena 50
HERDOZIMCI, spisal Peter Bohinjec, 84 strani. Cena 40

- SLIKA DORIANA GRAYA, Spisal Oscar Wilde, 301 strani. Cena 1.20
POVESTI IN SLIKE, spisal Ksaver Meško, 79 strani. Cena 60
SIN MEDVEDNEGA LOVCA, spisal Karl May, 160 strani. Cena 30
SKEIVNOST NAJDEKNE, povest, Trdo vezana, 93 strani. Cena 50
ŠTUDENT NAJ BO. — NAŠ VSAK DANJI KRUI, spisal F. K. Finigar, 80 strani. Cena 50
SPISJE, Male povesti iz kmečkega življenja, 67 strani. Cena 35
ŠOPEK SAMOTARKE, spisala Manica Komarova, 174 strani. Cena 35
HUDI ČASTI. — BLAGO DUŠE, spisal Franc Betela, 96 strani. Cena 75
HUDO BREZNO in druge povesti, spisal Franc Erjavec, 79 strani. Cena 35
FAROVŠKA KUHAJKA, spisal J. Š. Baar, 207 strani. Cena 1.00
FILOZOVSKA ZGODBA, spisal Alojzij Jiranek, 182 strani. Cena 60
RENE MAUPERIN Spisal Edmond de Concourt, 239 str. Cena 40
RDEČA MEGLA, spisal Karl Figor, 192 strani. Cena 70
RANJENA GRUDA Spisal Ivan Albrecht, 103 strani. Cena 35
STRABOTE VOJNE, spisala Bertha pl. Suttner, 228 strani. Cena 50
GUSAR V OBLAKIH, spisal Donald Keyhoe, 129 strani. Cena 80
GOMRACI IN KOMURSAKI Spisal Julij Zeyer, 154 strani. Cena 45
GOZDOVNIK, spisal Karl May, Dva zvezka, 298 in 196 strani. Cena 75
GLAD, Spisal Knut Hamsan, 240 strani. Cena 90
HADI MURAT, spisal L. N. Tolstoj, 70 strani. Cena 40
HERTORJEV BEČ, spisal Rene La Bruyere, 80 strani. Cena 50
DALMATINSKE POVESTE, spisal Ivo Kal, 64 strani. Cena 35

- DVE SLIKI, spisal Ksaver Meško, 103 strani. Cena 60
HELENA, roman, spisala Marija Kmetova, 134 strani. Cena 40
IDIOT, Spisal F. M. Dostojevski, ŠTIRI KNJIGE, Cena 3.35
IZLET GOSPODA BROUČKA V XV. STOLETJE, spisal Čech Stratišnik, 246 strani. Cena 1.20
IZBRANI SPISI, dr. Hinka Dolenc, 145 strani. Cena 60
IZ MODERNEGA SVETA, spisal F. S. Finigar, roman, trdo vez, 298 strani. Cena 1.60
IZBRANI SPISI dr. Janeza Mencingerja, trdo vez, 100 strani. Cena 1.50
IGRAČKE, spisal Franc Mičinski, 151 strani. Cena 80
IGRALEC, spisal F. M. Dostojevski, 265 strani. Cena 75
MED PADARJI IN ZDRAVNIKI Spisal Janko Kač, 119 strani. Cena 60
FISANE ZGODBE, Spisal Janko Kač, 113 str. Cena 60
JAGNJE, 110 strani. Cena broširano 30
JERNAČ ZMAGOVAČ, spisal H. Sienkiewicz, 123 strani. Cena 50
JUREČI, spisal Andrej Strag, 85 strani. Cena broširano 60, trdo vezano 75
JUAN MISERIA, spisal H. E. Coloma, 166 str. Cena 80
KAKO SEM SE JAZ LIHAL, spisal Jakob Alešev, 124 strani. Cena 1.50
KUHINJA PRI KRALJICI GOŠI NOŽICI, spisal Anatole France, 79 strani. Cena 35
KAZAKI, spisal L. N. Tolstoj, 306 strani. Cena 75

- KNJEV FOT PETERA KUPLJENKA, spisal Pašičič, 53 strani. Cena 70
KAK SI JE IZMISLIL DOKTOR OHS, spisal Jules Verne, 65 strani. Cena 45
LA BOHEME, Spisal H. Murger, 402 str. Cena 90
LJUBLJANSKE SLIKE, spisal Jakob Alešev, 263 strani. Cena 60
LOV NA ŽENO, spisal J. O. Curwood, 194 strani. Cena 80
LUCIFER, spisal Jean de la Hire, 292 strani. Cena 1.00
MALI LORD, spisala Frances Hodgson Burnett, 193 strani. Cena 80
MATERINA ŽRTEV, 240 strani. Cena 60
MILLONAR BREZ DENARJA, spisal C. Philipps Oppenheim, 92 strani. Cena 75
MULJONAR BREZ DENARJA, spisal C. Philipps Oppenheim, 92 strani. Cena 75
ZABAVNA KNJEŽNICA, 122 strani. Cena 75
MLINARJEV JANEZ, Cena 50
MORSKI RAZBOJNIK, spisal kapitan Fred. Marryat, 192 strani. Cena 80
NAŠA VAS, spisal Anton Novčan, 224 strani. Cena 1.00
NOVA EROTIKA, spisal Ivan BOZMAN, Trdo vezana, 115 strani. Cena 70
Z OGNJEM IN MEČEM, poljski spisal H. Sienkiewicz, 483 strani. Cena 3.00
ZLOČIN V ORCIVALU, spisal E. Gaboriau, 246 strani. Cena 1.00
SVETLOBA IN SENCA, spisal dr. Fr. Betela, 176 strani. Cena 1.20
SERKE, spisal Ksaver Meško, 100 strani. Cena 60
NAŠA LETA, spisal Milan Pugalj, 125 strani. Cena 50
NANŠI LJUBE, spisal Aleš Kozec, 94 strani. Cena 40
PLAT ŽVONA, spisal Louis Andrejev, 191 str. Cena 40

- PRODANE DUŠE, spisal Joža Likovič, 160 str. Cena 60
PRED NEVIHTO, spisal I. Turgenjev, 96 str. Cena 35
POPOTNIKI, spisal Milan Pugalj, 95 strani. Cena 60
PTICE SELIVKE, Rabindranat Tagore, Trda vez, 84 strani. Cena 75
PASTI IN ZANKE, spisal I. Š. Oreš, 231 strani. Cena 50
PRAVICA KLADIVA, spisal Vladimir Levstik, 144 strani. Cena 50
PRIHAJAC, spisal Fr. Detela, 157 strani. Cena 60
PESMI V PROZI, spisal Chas. Baudelaire, 112 strani. Cena 80
TARZAN IN SVET, 308 strani. Cena 1.00
TARZANOV SIN, Vezano 301 strani, Cena 1.20
TARZAN, SIN OPICE, 302 strani, Cena vezano 1.20
TATIČ, spisal France Bevč, Trda vez, 86 str. Cena 70
TUNEL, spisal Bernhard Kellermann, 295 str. Cena 1.20
UGRABLJENI MILLJONI, spisal Seliger Brat, 291 strani. Cena 1.20
V KREMLJIH INKVIZICJE, spisal Michel Zevaco, 461 strani. Cena 1.30
V ROBSTVU, spisal Ivan Matičič, 255 strani. Cena 1.25
V GORSKEM ZAKOTJU, spisal Anton Koder, 130 strani. Cena 40
V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, spisal Robert Kraft, DVA DELA, 482 strani. Cena 1.60
VELIKI INKVIZITOR, spisal Michel Zevaco, 124 strani. Cena 1.20
VOJNIMIR, spisal Josip Ogrinec, 78 str. Cena 35
VEČERNA PISMA, spisala Marija Kmetova, Trda vez, 51 strani. Cena 75

Spisi...

Povesti...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOSIP SUCHY:

GOSPOD KO ZAMURNIK

Zgodba o petroleju.

Ko je gospod Kozamurnik še sam živel, to je, brez drage svoje ženice, mu je že dvajset let služila za strežnico stara Meta. Njo je vseh dvajset let sovražil. Vendar pa mu v vseh teh dolgih letih ni prišlo na pamet, da bi jo odslovil. Nikakor ni mogel brez nje živeti. Nujno potrebo je čutil, imeti pripraven predmet za svoje prerakanje in zmerjanje. In stara Meta je bila vprav oseba, ki je take izbruhe gospoda Kozamurnika mirno poslušala. Zakaj prvič je bila napol gluha, drugič pa pobožna žena brez primere. Če si je njen gospodar večno pogubljenje na glavo naklel, je Meta sedla na okno v svoji kamri in vzela v roke velike tiskane litanije. Na vsakega svetnika je dobro dušnica v prid zveličanju svojega gospodarja skušala vplivati s tem, da je odgovor "prosi za nas", izpremenila v "prosi zanj". Tako je menila, da bo mogla skrajnost odvrniti. Večkrat se ji je sanjalo, da je čula iz vic glas svojega gospodarja: "Oh, Meta, kje bi bil zdaj brez tebe! Saj se tu ni moči strpeti!" Po takih sanjah se je z nekako tehtno kretnjo postavila pred gospoda in se skoraj pokroviteljsko obnašala.

"Kaj pa ima danes spet ta stari vremenokaz?" jo je pri taki priliki renčalasto ošvigul gospodar. Meta ni odgovorila, pač pa se je zadovoljno režala v svoj predpasnik in si mislila: Boš že drugače piskal, ti grešnik, če...

Gospod Kozamurnik pa še vedno ni mislil na ta "če".

Akoprav petdesetletnik, je bil vendar močan hrust in sneždež prve vrste. Imel je želodec kakor udav in pil je kakor kit. Le lasje so mu že pohajali, trdil pa je, da so nepotrebnosti, in v rešnici se je tudi brez las dobro počutil.

Nekoč je o polnoči prišel malec nakajen domov. V svoji postelji je zasledil gorko mesto in takoj spoznal, da je spet spal tam njegov koder. Pes se je seveda previdno umaknil, zato je ves Kozamurnikov gnev padel na Meto.

"Kaj vam nisem rekel, da morate ponoči psa zunaj pustiti?"

"Kaj je bil notri?" je plašljivo šepnila Meta.

"Copernica še vprašuje! — Zaradi vas najdem prihodnjije v postelji morda celo spečega konja in vi ne boste o tem nič vedeli."

"Oh, gospod, kako pa naj pride konj gori?" je Meta vprašala s poštenim začudenjem.

Gospod Kozamurnik je nekaj časa s pestjo bobnal po

robn postelje in nato resignirano rekel:

"Prinesite mi vsaj zjutraj kozarec grenčice v posteljo. — Ne pozabite, sicer vam izpulim noge!"

Nekaj minut pozneje je Kozamurnik legel v posteljo in kmalu smrčal kakor jazbec.

Meta je zgodaj vstala in njena prva misel je bila grenčica. Te tedaj ni pozabila, pač pa je pozabila pomembne okolnosti, da je že nekaj časa v prazni steklenici za grenčico spravljiva — petrolej. Kot gospodinja pri samcu ni bila tako natamčna glede reda in tako se je zgodilo, da je namesto steklenice, kjer je bilo še pol grenčice, zagrabila za petrolejsko ter od te v svojih pobožnih jutrnjih mislih natočila kozarec. Niti petrolejski vonj je ni opomnil, zakaj v samevi kuhinji diši vedno po petroleju. Hitela je z zdravilno pijačo k postelji svojega gospodarja ter mu s to podvorila v svesti, da vrši zvesto in točno svojo službo.

"Oh, ta vremenski prerok!" je brundal Kozamurnik v polsnu, prijel za kozarec ter ga na dušek izpil. "Brrr!" je lrknil, se obrnil in dalje smrčal.

Pretekla je morda ura, ko je Meta z vsemi znaki prepaсти vlomila v gospodarjevo spalnico, se vrgla pred posteljo na kolena, si pulila osivele lase in vpila:

"Umorila sem ga... zastrupila sem ga, mojega uboega, dobrega gospoda. Že je v zadnjih vzdihljajih... na pomoč. Jaz se usmrтім... tega ne preživim... Sveta Ana, pomagaj!"

"Sodim, da se je stari znešalo," je zarentačil Kozamurnik, zbudivši se iz jutrnjega spanja. V istem trenutku se je Meta z radostnim vzklikom vrgla pred gospodarja in mu s solzami v očeh poljubljala roke.

"Pravični Bog, ta groza!" je Kozamurnik ustrašeno ugotovil in pograbil izzuvač, da se ubrani znorele babnice. Meta pa je sklopila roke, drsala po kolenih in venomer jokaje in stokaje prosila odpuščanja.

"I, kaj pa ste prav za prav naredili?" se je Kozamurnik vnejejevoljil.

"Petrolej sem vam dala namesto grenčice! Kaj nič ne čutite? Jaz sem nedolžna, nisem rada storila... Dam vas prenesti v vodno korito, če bi začeli morebiti goreti... Ali pa izpijte rajši malo čiste vode."

"Izpred mojih oči — morilka!" jo je Kozamurnik nablrlil in z obema nogama nenkrat skočil s postelje. V smrtno grozi je stopical po so-

bi, da med tem gibanjem počaka pogubonosnega učinka.

"No," so ga vprašali prijatelji pri Figovu, "kako pa je bilo dalje? Kaj si silo trpel?" "Prav nič," je mirno odvrnil Kozamurnik, "je moral biti že salamensko dober petro-

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

lej. Samo katil nisem tisti dan — da se ne razletim."

"In Meta?" "Stara belouška," je zagnjral Kozamurnik, "je dva dni pozneje grenčico vlila v lampo. Lampi je več škodovalo kakor meni petrolej."

NAJLEPŠI BISER V ANGLEŠKI KRONI

Če govorimo o Indiji, pomislimo nehote na pravljice iz "Tisoč in ene noči", na maharadže, njihove bajne zaklade, bele palače in slone, na lovna tigre itd. Lice moderne Indije nam je malo znano, pa tudi ni več tako lepo, kakor je bilo ono stare Indije, čeprav je na drugi strani zanimivejša. V Moderni Indiji ni več pravljice o maharadžih, ki bi vladali po smrti svojih očetov, v svojih deželah, kajti pravi vladar Indije je glad. Očividno ne prebiva v Indiji stalno, kajti sicer bi kmalu izumrli vsi ljudje. V 19. stoletju je palakota opetovano razsajala v Indiji. V prvem četrtletju je razsajala samo dvakrat in zahtevala pol milijona človeških žrtev, v tretjem četrtletju je razsajala šestkrat in pokosila pet milijonov ljudi, v četrtem pa celo osemkrat in takrat je umrlo po uradnih, gotovo ne povsem točnih podatkih od lakote 26,000,000 revežev.

Vzroke lakote v Indiji bi prav lahko odstranili. Obdelane zemlje bi je tam 91,600,000 ha, obdelovali bi je pa lahko še 80,000,000 ha. Te zemlje pa ne morejo obdelovati na eni strani zato, ker ni last tistih, ki bi jo radi obdelovali, na drugi strani pa vlada nima za poljedelstvo denarja, saj znašajo stroški za to važno panogo narodnega gospodarstva 18 krat manj, kakor za armado. Zemlja bi bila rodovitna, če bi jo namakali. Tu bi bila poklicana vlada ukreniti vse potrebno, toda vlada tega ne stori. Ob obdelane rodovitne zemlje namakajo redno samo štiri petine, vse drugo pa čaka na dež, ki je v Indiji zelo redek.

Ti podatki so posneti po poročilu vladne komisije sira Johna Simona. Ponavljajoči se glad prinaša s seboj epidemije in izredno visoko umrljivost. Šef zdravstvenega oddelka v Bengaliji dr. Bentley navaja v svojem poročilu, da zadržijo 25 odstotkov vseh smrtnih primerov bolezni, ki veljajo v Evropi za ozdravljive in ki se ne končajo s smrtjo. V velikem delu Bengalije imajo kmetje hrano, od katere so poskusne podgane v petih tednih poginile. Zato je njihova odpornost proti boleznim tako neznatna, da umirajo že pri najmanjšem obolenju. Otroška umrljivost znaša 150 na tisoč, v delavskih okrajih v Bombaju pa celo 577 na tisoč. Samo polovica rojenih otrok doraste, dočim znaša v Evropi srednja starost človeka 55 let, znaša v Indiji samo 23 let. Izmed 250,000,000 prebivalcev Indije je 229,000,000 nepismenih.

Kraljevska komisija za delo je sestavila poročilo o tem, da si delavci izposojajo denar pod pogojem, da bodo delali, dokler posojila ne izplačajo. Ker se pa plačuje delo zelo

slabo, narašča dolg z obrestmi, namestu da bi se zniževal in ti nesrečnejši delajo potem do smrti samo za hrano. Pogosti so tudi primeri, da upniki s takimi svojimi dolžniki trgujejo, da prodajajo s svojimi terjatvami tudi pravice do dolžnikovega dela. V Indiji so najnižje delavske meze na svetu. V tem pogledu bi lahko primerjali Indijo samo z Japonsko. Po cenitvah mednarodne komisije ženevskega urada dela je v Indiji 40 milijonov brezposelnih.

BARON HUSSAREK UMRL

Baron Max Hussarek, ki je bil kancler v dnevih smrti avstrijske monarhije, je pretekli teden umrl v 70. letu svoje starosti.

Baron Hussarek je igral važno vlogo v notranjih zadevah Avstrije in je bil tudi profesor na dunajskem vseučilišču.

Proti koncu svetovne vojne je Hussarek skušal sestaviti nov kabinet v namenu, da reši razpadajočo habsburško monarhijo. Cesar Karol ga je 25. julija 1918 imenoval za kanclerja, toda na tem mestu je ostal samo tri mesece. Nameraval je vpeljati parlamentarno vlado, da bi ustregel Čehom in Slovincem. Toda Avstrijci sami so dvomili nad tem, da bi se mu mogel ta načrt posrečiti. 17. oktobra 1918 je baron Hussarek naznanil v poslanski zbornici, da bo Avstrija premenjena v federativno državo s štirimi državami, ki bi bile: Nemška Avstrija, Čehoslovaška, Poljska in Rutenška.

Tedaj pa je Bolgarska sklenila premirje in Avstrija je prišla skupno z Nemčijo v hudo stisko in kmalu nato je naznanil parlamentu, da je vlada poslala Wilsonu ponudbo za premirje.

Toda baron Hussarek ni dočkal velikih političnih dogodkov, ki so oznanjali konec velike borbe. Ker ni mogel odvrniti preteče nevarnosti, je 24. oktobra 1918 kralju Karolu naznanil odstop svojega kabineta.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo ENGLISH-SLOVENE READER STANE BANO \$2 Naročite vs pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 WEST 194 STREET

DVE SIROTI Spisal A. D. ENNERY

281 — Pričakoval sem vas, gospod. Henrika se je vsa tresla od strahu. — Čast mi je predstaviti Vašemu Veličanstvu gospodično Henriko Gerardovo, — je dejal policijski ravnatelj v zadregi.

Kralj se je ozrl na Henriko. Potem je pa namignil obema, naj mu sledita; in odvedel ju je v budoar v Malem Trianonu, kjer je kraljica sprejemala svoje najdražje goste.

Priporočil je Henriko dvorni dami, policijskega ravnatelja je pa odvedel v Veliki Trianon.

Na kraljevo povelje je čakala viteza de Vaudreya pred vvhodom v Versaillesu častna četa. Ko se je vitez bližal vratom, so ga pozdravile fanfare. Potem je pa stopil predenj poveljnik častne čete, rekoč:

— Njegovo Veličanstvo mi je izvolilo zapovedati, naj vas spremim do kraljevske osebe.

Vitez de Vaudrey je pozdravil kraljevega sla trikrat z mečem. Potem je pa krenil naprej tako, da je imel pred seboj trubače, za njim v določeni razdalji je pa vodil kraljevski častnik častno četo.

Vest o prihodu častnika iz Amerike se je bila že raznesla in tako mu je drvelo od vseh strani ljudstvo naproti. Pot do versailleske palače je bila na obeh straneh polna radovednežev.

Pri pogledu na zagorelega viteza je začela množica navdušeno vzklikati.

In ko so se grajska vrata zaprla za častno četo, je ostala gruča radovednežev pred gradom in vzklikanja ni hotelo biti konec.

Kraljevski plemiči so pričakovali viteza pri vvhodu na vrt.

Roger je razjahal konja in krenil po izmenjavi pozdravov v spremstvu vrhovnega ceremonarja v Veliki Trianon. Telesna straža je bila razpostavljena lepo v vrstah pred vso kraljevsko rezidenco. Ko je šel sel generala Washingtona mimo, mu je telesna straža izkazala čast in trubači so zatrobili.

Takoj so se odprla grajska vrata in vitez de Vaudrey, ki so za njim nosili angleške trofeje, je stopal skozi špalir častnikov in plemičev proti slavnostni dvorani.

Obstal je na pragu, vrhovni ceremonar je pa stopil k estradi, kjer sta sedela Ludvik XVI. in Marija Antoinetta; poklonil se je kralju in izpregovoril v svečani tišini:

— Čast mi je predstaviti Vašemu Veličanstvu gospoda viteza de Vaudreya, odposlanca generala Washingtona.

Na kraljev migljaj je tudi vitez pristopil k estradi.

Upognil je kolena in čakal, da ga kralj pozove, naj govori.

— Z veseljem sprejemam sla generala Washingtona, — je dejal Ludvik XVI. smeje, — in z zadovoljstvom bom poslušal poslanstvo, ki vam ga je za nas poveril vrhovni vojskovodja svobodne Amerike.

— Sire, — je odgovoril vitez, — general Washington me je izredno počastil, ko me je izbral, da poneseš te trofeje Vašemu Veličanstvu.

Poklanjajoč Vašemu Veličanstvu ta plen sijajne zmage, ki je k nji znatno pripomogla Francija, je izrazil general Washington željo, da bi bil dokaz njegove udanosti vaši kraljevski osebi in njegove hvaležnosti za plemenito pomoč Vašega Veličanstva v boju za ameriško neodvisnost.

Po teh besedah je vitez prevzel zastave in jih trikrat sklonil do nog francoskega kralja.

Ludvik XVI. je vstal, sprejel iz vitezovih rok tri zastave in jih izročil svojemu prvemu ceremonarju.

Pod oknom so zadonele ta čas fanfare.

Ko je bil obred izročanja zastav končan, se je obrnil vladar k vitezju z naslednjimi besedami:

— Zahvaljujem se generalu Washingtonu za njegov dar; sprejemam ga v imehu tistih mojih državljanov, ki so se junaško borili ramo ob ramo z ameriški polki.

...Srečen sem, — je nadaljeval kralj po kratkem molku, — da si je general izbral za to izredno poslanstvo viteza, ki sem ga odlikoval že prej in ki ga hočem zdaj dodeliti svoji osebi.

In obrnjen k dostojanstvenikom okrog estrade je dejal vladar s posebnim povdarkom: — O čemer vitez de Vaudrey tu ne more go-

voriti, gospoda, je njegovo junaštvo v vojni onstran oceana. Najprej je pokazal svoje junaštvo in bistroumnost na morju kot pravi mornar, da se je pozneje tem sijajneje izkazal kot vojščak.

...Tu vpričo vas, gospoda, izražam vitezu de Vaudrey svoje največje zadovoljstvo.

Roger je ostal sklonjen.

— Vstanite, gospod, — mu je dejal kralj in stopil z estrade. Položil je vitezu roko na ramo in nadaljeval prijazno:

— Nagrado vam dolgujem za novo lavoriko, ki ste jo priključili naši vojaški slavi.

Roger je bil ves iz sebe od tolike časti.

— Vem, da ste se uprli naši želji videti vas kot moža žene visokega rodu, ki smo vam jo izbrali v nadi, da boste srečni in hvaležni zato, da boste deležni naklonjenosti, ki jo izkazuje mo vaši rodbini.

...Upam, gospod, da vas zljaj ne najdem več tako nasprotujočega našim željam... In sam vas predstavim tisti, ki bo — danes to zahtevam — nosila vaše ime. Pojdite za menoj, gospod!

Grof de Linieres je bil ves čas kakor na trnju. Ko je pa videl viteza odhajati z vladarjem v sosedno dvorano, je naenkrat začutil, kako se mu v glavi vrti.

Videl je, kako se podira njegova sijajna bodočnost pod težo vitezove nepokorščine in nasprotovanja kraljevim željam.

— Gospod, — je dejal kralj obrnjen k vitezju de Vaudrey, — izbral sem vam ženo, ki vam jo takoj predstavim.

Roger je napravil kretnjo, ki je izražala obenem presenečenje in strah. Pa se je takoj obvladal in odgovoril spoštljivo:

— Vaše Veličanstvo mi izkazuje največjo čast, ki jo more izkazati vladar kateremu izmed svojih najmanjših podanikov.

...Za naklonjenost, ki mi jo hoče izkazati Vaše Veličanstvo, bom z dna sreča hvaležen... Tudi... če...

Kralj je zamahnil z roko v znak, naj molči. Sam je dvignil zaveso, zakrivajočo vhod v kraljičim budoar.

In že je stopila pred kralja Henrika Gerardova in se globoko priklonila; poznalo se ji je, da je zelo razburjena.

Kralj se je pa obrnil k vitezju, rekoč:

— Evo, ta je žena, ki sem vam jo izbral, gospod!... Upam, da se zljaj ne boste protiviti moji želji in da ne bom primoran zapovedati vam kot kralj, da vzemite za ženo gospodično Henriko Gerardovo.

Dekle, ki je bilo prestalo malo prej smrten strah, je začutilo po kraljevih besedah tako naglo in silno radost, da je zadrželo in obstalo molče.

Viteza so bile pa našle kraljeve besede tako malo pripravljene, da se mu je prvi hip zdelo, da se mu meša.

Potem se je pa vrgel Ludviku XVI. k nogam, prijel je roko, ki mu jo je podal kralj, da bi ga dvignil, in jo hvaležno poljubil.

Ta čas je tudi Henrika pokleknila k svojem ženinu in tako se je zdelo, da podeljuje sam vladar zakonski blagoslov dvema bitjema, ki ju združuje k novem življenju, polnemu sreče in ljubezni.

Kralju, ki je bil zapustil policijskega ravnatelja v smrtnem strahu, se je zdelo, da je napočil trenutek, da reši vitezovega strica negotovosti.

(Dalje prihodnjič.)

SIROMAŠEN DOM NA JUGU

Na sliki vidite borno kolibo sredi močvirja v državi Arkansas, v kakršnih žive poljedelski delavci. Ko so se skušali strokovno organizirati, da bi izboljšali svoj položaj, je bilo nekaj njihovih voditeljev aretiranih in obtoženih zaradi "anarhije".

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

48

Gitli se v svojem skrivališču z obema rokama prime za vrat; vse v njej se prične vrteči.

— Ti! In izgubila glavo? — se smeje frater Severin. — Da! Druge glave zmešati! To bo prav. Toda sedi, ker si gotovo trudna, vsled dolgega pota, in lačna tudi. Počakaj malo, prinesem ti okrepčilo. Potem pa bomo veselo kramljali. — Naglo koraka proti gosposki koči.

Gitli prebledi.

— Tako, lepo, sedaj pa jo pusti samo ž njim! — se hudeje. Toda zakaj je toliko skrbela, da ji je v notranjosti postalo vse hladno? — In če slednjic še kaj ve? In mu bo povedala! — To je morala preprečiti.

Ko je frater odšel, tedaj stopi Cenca k lovecu.

— Ali si moral mnogo pretrpeti? — vpraša s tihim, tresočim glasom.

— Ravno prav je bilo! — mrmra Hajmo

— Ko bi vedela za njega, ki ti je to storil! — Stisne pesti.

— Seveda zato nisi mogel priti na ples. In ves čas čakam in čakam, tedaj me je pograbila jeza, da bi te mogla raztrgati.

— Tako!

— Medtem pa ležiš tukaj gori, revež, napol mrtev! Pogled, odkar sem večeraj slišala, mi ni bilo več obstati in sem morala priti!

— Beži!

— Da! In ker mi nisi mogel prinesiti šopka, pogledaj, sedaj sem ti ga jaz prinesla!

Šopek vijolice odpne s svojih nedri. Ko mu ga hoče ponuditi, pride Gitli, plaho in s temnimi očmi. Naglo položi Cenca vijolice poleg Hajmota na klop, gre proti Gitli in ji stegne nasproti obe roki. — Bog te sprejmi, dekle! Lepo si napravila!

Gitli položi roke na hrbet. Cenca se smeje.

— Beži, neumnica, kaj pa ti je? Mislim, da si zaslužila zahvalo. — Pogledj!

Tenko srebrno verižico odpne od nedri, prime Gitlino roko in jo sili, da jo vzame:

— Vzemi, vzemi! Podarim ti jo!

Hajmo skoči na noge. Jezno se oglasi njegov glas.

— Gitli! Daj ji verižico zopet nazaj! Ni ti treba, da bi ti kdo kaj podaril!

— Saj tako in tako ne bi vzela! — pravi Gitli mirno in iztegne roko. — Tukaj jo imaš, ne maram je; za mene je dovolj trak.

Do vratu prebledi Cenca. Kipeč pogled vrže na Hajmota, drugega na Gitli, nato pa se zasmee. Jezno pograbi verižico, jo raztrga, vrže kose Gitli v obraz in odide in še enkrat se ozre na dekleta s pogledom, polnim sovraštva.

Gitli se trese, lica ji zalije vroča rdečica, solze ji zalijejo oči.

— Kaj pa sem ji naredila? Nikdar ji nisem rekla žal besede. In sedaj me tako osramoti. — In prične ihteti.

— Gitli! — jeclja Hajmo ter jo hoče objeti. Tedaj pa pride frater Severin iz gosposke kočice, s krožnikom in kozarcem v roki. Debelo pogleda in hoče vprašati, kam je šla Cenca in kaj se je zgodilo. Po prvi besedi pa zopet umolkne ter naglo izgine skozi vrata. Opazil je gospoda Henrika, ki je prihajal z vrha hriba z ustreljenim divjim petelinom na palici čez ramo.

Hajmo stopi brez besed in si grize ustnice. Gitli, ko zagleda gospoda Henrika, se prikloni in pobira s tal kose verižice. Kar je pobrala, izroči frateru Severinu in pravi:

— Prosim vas, frater, ko zopet pridete doli v samostan, tedaj položite to k podobi Matere božje. To je najdeno blago in ni last nikogar.

Gospod Henrik pride bližje. Lepega petelina sname s palice.

— Hajmo, pogledj, imel sem lovsko srečo!

V Hajmotu se vse kuha, toda ni pozabil svoje lovske dolžnosti. S prve smreke odlomi zelen konec veje, stopi pred gospoda Henrika, pomoči vejo v petelinovo kri in pravi:

— Pred svojega gospoda stopim in mu izrazim svoj lovski pozdrav. Vzemite to vejico in jo nosite v veselju in na žalost plemenitega ptiča!

Gospod Henrik se zahvali za lovski pozdrav in si vtakne vejico za kapo. Nato pa se dostavi:

— Ostan, kakoršen si, ves čas. In kmalu ozdravi in k temu naj ti pomaga Bog!

Veselje nad temi prisrčnimi besedami pobarva Hajmota lica. Nato sedeta na klop in prične se pripovedovanje. Pravi lov se vrši dvakrat: prvič z orožjem v roki, nato pa s srcem na jeziku. Frater Severin se je priplazil, da poslušaja; Gitli pa v tihni potrpežljivosti dela v gosposki koči.

Ko se je po pripovedovanju gospoda Henrika tresla tetiva njegovega loka in je ponosni ptič šumeče padal skozi veje, so prišli hlapci s psi iz doline. Z glasnim lajanjem pozdravijo lepe živali kočice; kot veter so pridrveli ter s takim veseljem skačejo v Hajmota, da mu mora gospod Henrik pomagati, da jih odžene. Saj je bilo treba naglo kaj pojesti, ker so hoteli iti s psi na risovo sled, na kateri je gospod Henrik zjutraj opazil dovolj krvi. Hajmota pošljejo v kočico, da bi zopet nekaj ur počival. Ko vstane s klopi, vidi ležati vijolice; pobe- re jih in dvigne roko, da bi jih vrgel v stran, toda smeje zma- je z glavo, odtrga s smreke šop storžev ter jih skupno z vijolicami vzame v kočico.

— To mi je dal tvoj brat. In pošilja ti pozdrave.

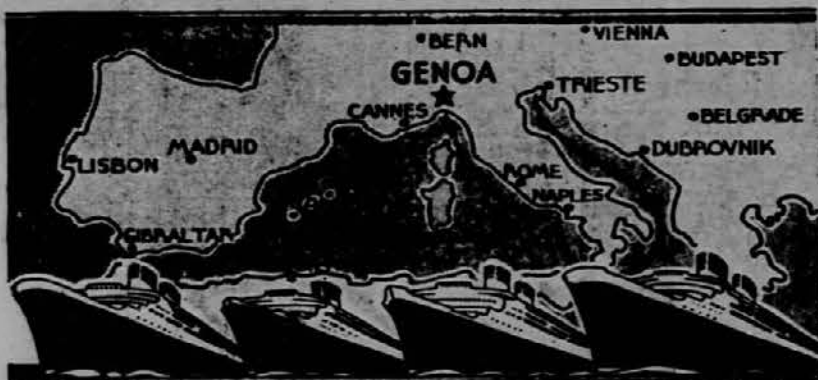
Gitli stoji s povešenimi očmi.

— Ali kaj veš, kako je moja svakinja?

— Kako ji je? I, dobro! — pravi hlapec; Zefe ni niti videl.

— Hvala Bogu! — vzdihne Gitli olajšana; nato razvije ovitek; rdečica veselja ji zalije lica, ko v zavitku najde oprano srajco in najlepšo obleko. Sedaj se je mogla saj malo lepše obleči. Seveda, da bi izgledala tako lepa kot Cenca, tedaj bi morala biti hči kmeta Eggebauerja in ne sestra ubogega solarja. Naglo skrije zavitek ter gre zopet na delo.

(Dalje, prihodnjic.)

NAJHITREJŠA DIREKTNA SLUŽBA V JUGOSLAVIJO

na največjih in najbolj modernih ladjah, ki plujejo redno v vaše domovino

ODPLUTJA IZ NEW YORKA DO JUGOSLAVIJE

ROMA 20. aprila. SATURNIA 17. maja. CONTE GRANDE 1. jun.

Izkoristite to večjo naglico ter udobnost in cenenost s tem, da potujete NARAVNOST brez preseganja na železnici. MILO PODNEBJE SOLNČNE JUŽNE PROGE bo prispevalo k udobnosti in veselju modernih prostorov, prijazne postrežbe in izbrane kuhinje.

PREKO GENOVE — 15 UR DO JUGOSLAVIJE

R E X (najhitrejša ladja sveta) 30. marca, 27. aprila, 25. maja

CONTE DI SAVOIA 16. marca, 13. aprila, 11. maja

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali: 1 STATE ST., N. Y. 22.

ŽENA V BODOČI VOJNI

Danes že večina držav uvaža žensko v vojaško službo. To ni nova misel. Žena se je vedno bojevala ob strani svojega moža za obrambo rodne grude.

V svetovni vojni je uspešno delovala žena v vseh področjih; katera so do takrat spadala izključno v delokrog moža.

Pa tudi po svetovni vojni je gospodarski položaj prisilil ženo, da se je oprijela dela, kateri je bil prej izključno privilegij moža. Že dolgo se uporablja ženska sila ne le pri administraciji, temveč tudi izven nje, in sicer se počasi uvajajo tudi v neposredno obrambno službo.

Tako sestavljene ženske formacije (katere so seveda začasno še prostovoljne) v ničemer ne zaostajajo za moškimi formacijami.

Pri pregledu rdeče armade v Moskvi je defilirala na čelu vojaških čet oddelek ženskih častnikov. Tudi v konservativni Angliji se že zdavnaj uveljavljajo ženski pomožni oddelki.

"Mary Allen", oddelek 200 žen v kroju. Te žene so se odločile in sklenile biti stalno v pripravljenosti, če bi jih potrebovala domovina v bodoči vojni. Mary Allen je izjavila, da se je odzvalo mnogo žen različne starosti in iz vseh slojev, ki se hočejo posvetiti vojaškim dolžnostim, katere bi bile v primeru vojne od njih zahtevane. Zanimivo je to, da se je vse to organiziralo prostovoljno in na pobudo žensk samih.

Kmalu bo prišel čas, ko bo najnujnost prisilila vlada, da bodo začele razpravljati o obveznem naboru žensk v obrambne namene.

Ni to samo slučaj, da je bil takoj po svetovni vojni predložen francoskemu parlamentu predlog novega obrambnega zakona, s katerim so si hoteli zagotoviti in obvarovati proti nenadni vojni, kakor je izbruhnila leta 1914, na ta način da bi bila splošna vojaško obveznost tudi razširjena na ženski spol. Vse to postopanje je plašč, s katerim so hoteli zasenčiti odkrito postopanje proti mirovnim pogodbam. Uvedba vojaške obveznosti za ženski spol pomeni, da bi bili državni v težkem položaju na razpologo za obrambo domovine milijoni žensk v starosti od 20 do 60 let, kar pomeni ogromno, neizčrpno rezervno moškega spola v vseh službah, katere lahko opravljajo tudi ženske.

Da bi si lahko v celoti predstavili veliki pomen razširjenja splošne vojaške dolžnosti tudi na ženske, bi si morali predstaviti bodočo vojno.

Svetovna vojna je dokazala, da bo v prihodnji vojni imela odločilno vlogo industrija in tehnika. Tudi najbolj oborožena in izvežbana armada mora podležiti, če je ne bo podprla

industrija in jo oskrbela z vsem, kar je za uspešno vojskovanje potrebno.

V bodoči vojni bo v glavnem namen, uničiti objekte v notranjosti države, in sicer v prvi vrsti one, ki skrbijo za armado. Vsi osrednji uradi, prometni vozli (centri), predvsem tovarne, ki izdelujejo vojni material, bodo morali računati v primeru vojne z napadi pa tudi s poskusi, oslabiti produkcijo s sabotažnimi akcijami. Obramba teh objektov ne zahteva samo varovanja in izvrševanja obrambnih poslov proti nesrečam, temveč tudi izvrševanje vseh normalnih del v produkciji, ker bo večina mož poklicana k eroziju, bo za njihovo delovno moč treba najti nadomestila.

Če pregledamo na splošno izdane obrambne dolžnosti, ki se v primeru vojne izdajajo, nam povedo, da teh dolžnosti ne bodo mogli izvrševati samo moški, ako hočemo, da ne bo oslabiljena armada. Vsaka država bo tako priiljena, da se ne bo zanašala samo na moški spol, kateri je potreben za aktivno vojaško službo, in na te, ki so nesposobni, kajti njih število in izvršeno delo nikakor ne bo zadostovalo potrebam. Tako bo nujno vpoklicati na pomoč ženski spol. Bodoča vojna potrebuje torej žensk, in sicer ne vojskujočih se Amalconk, temveč nadomestilo delovne moške moči v vseh moških poklicih.

Medtem ko se bodo moški bojevali na bojnem polju, bo ljudstvo v ozadju nadomestilo njihove fizične, kakor tudi njihove duhovne vrednote, da bo omogočeno uspešno bojevanje. One države, ki se ne zanimajo za mirovne pogodbe in razorožitvena vprašanja, se pripravljajo temeljitejše na obrambo rodne grude ter uvrščajo v vojaško službo tudi ženske in si tako povečujejo obrambno silo, katere je največja garancija za mir.

Varujte se na "GLAS NARODA", največji slovenski časnik v Združenih državah

TEŽKA INDU STRIJA V RUSIJI

uspešno napreduje. — Tako je izjavil na vseunijskem kongresu komisar G. K. Orjoniki še ter podal podrobno poročilo o napredku. Komisar je fo tografiran v družbi svojih tovarišev.

CELA DRUŽINA STANUJE V KUPU LISTJA

Mnogo siromakov in revežev je že videl Betnavski gozd pri Mariboru, tako siromasčina pa se gotovo ni prenočevala pod gostoljubnim zavetjem njegovih dreves, kakor se je ustalila nezalet od glavne ceste na robu gozda pretekle dni.

Vincenca Ferka, ki je bil v avstrijskem Strassu rojen, se je tam oženil, živel kot majer, kot delavec v tovarni ter se mu je družinica pomnožila na sedmero nedorastlih otrok, žalibog pa je bil še po svojem očetu pristojen v naš Št. Ilj v Slov. goricih, so pred dvema letoma Avstriji kar ne lepem izgnali. Z družino in skromnim imetjem vred so jih naložili na voz, pa hajdi preko meje v Št. Ilj, kjer so vsi revščino stresli na cesto. Naravno, da se Šentiljčani takega priraska niso veselili, vendar so poskrbeli za došlece. Dobili so stanovanje v občinski hiši, pa dela in kruha pri dobrih ljudeh. Najeli so si nekaj njivice in skromno bi se bili nekako prerili skozi življenje, če ne bi nastopili ljudje, ki so jih spravili na cesto. Vincenca Ferka je dobil od občine izkaznico, da je brez sredstev in da naj si pomaga, kakor ve in zna ter prijazen nasvet, naj še malo okrog pogleda, da dobi morda boljše priliko za delo in življenje. Družina se je podala na cesto, leto dni že blodijo po svetu, nazadnje so se zatekli v Maribor. Dela pa tu ni, niti vagona jim niso mogli dati za streho ter so vsi zimo prebivali v okolici v hlevu. Tam je tudi sedaj zmanjkalo prostora, pa se je Vinc. Ferka odločil ter se preselil v gozd.

Na robu gozda so nagnili skupaj velik kup listja. V sredini so odklopali luknjo, za streho pa služijo stare deske, pokrite z lepenko, ki jo je deca nabrala po gramoznicah, in starimi vrečami. Iznajdljiva glava je napravila spredaj steno iz suhe trave, ki je obilo raste v bližini, za okno služijo stare šipe, za vrata pa nekaka lesa iz protja in trave. Čez dan so vrata odprta, čez noč pa jih zapro, da je v kupu topleje.

V takem bivališču živi sedaj dveje odrastlih ter šestero mladih ljudi, deca v starosti od 2 do 15 let. Najstarejša dekle je brez roke, ki jo je izgubila pri delu na kosilnem stroju še v Avstriji. Malega fantička se je posrečilo spraviti pri dobrih ljudeh na hrano in stanovanje. ostali pa so sedaj na kupu zbrani v tem žalostnem brlogu, pred katerim stoji iz kamna sestavljeno skromno ognjišče. Včasih dobijo krompirja ali moke pri dobrih ljudeh v okolici in mati skuha močnik ali krompirjevo juho za lačne želodčke. Po večini morajo stradati in to je za mladino najhuje.

Kljub tej silni bedi pa Vincenca Ferka ni izgubil korajže. Nekam ponosno razkazuje došleecem, ki prihajajo v vedno večjem številu iz okolice in tudi mesta ter dostikrat tudi kaj prinesejo s seboj za pod zob,

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PISITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

- 15. marca: Olympia v Cherbourg
16. marca: Champlain v Havre
17. marca: Europa v Bremen
18. marca: Saturnia v Trst
19. marca: Berengaria v Cherbourg
20. marca: Roma v Trst
21. marca: Paris v Havre
22. marca: Manhattan v Havre
23. marca: Europa v Bremen
24. marca: Aquitania v Cherbourg
25. aprila: Olympia v Cherbourg
26. aprila: Europa v Bremen
27. aprila: Champlain v Havre
28. aprila: Washington v Havre
29. aprila: Majestic v Cherbourg
30. aprila: Ile de France v Havre
31. aprila: Conte di Savoia v Genova
1. maja: Berengaria v Cherbourg
2. maja: Bremen v Bremen
3. maja: Roma v Trst
4. maja: Paris v Havre
5. maja: Manhattan v Havre
6. maja: Europa v Bremen
7. maja: Aquitania v Cherbourg

Ali imate Koledar za l. 1935

Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; ŠALJIVKE BUKOVINSKEGA.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

ZNAMKE BREZ LEPILA

Neki belgijski izumitelj je iznašel papir, ki se lepi zelo dobro že ob lahki ovlažitvi, ne da bi bil gumiran. S tem papirjem hoče napraviti belgijska poštna uprava poskuse. — Izdala bo nove znamke iz tega papirja. Prednosti bi bile očitne. Pri običajnih gumiranih znamkah se rado zgodi, da se zlepijo v vlažnem vremenu celo bloki skupaj in postanejo nerabni. Novi papir pa ni podvržen takšnim vplivom. Belgijski negumirane znamke se bodo uporabljale sprva v notranjem prometu; dokler ne bodo imeli z njimi dovolj praktičnih izkušenj.

BERAŠKI ČASNIK

Pod imenom "Journal des Medingots" izhaja v Parizu originalen časnik, ki je namenjen beračem. Urejuje ga belgijski nameščeneec pri nekem notarju in uredništvo je v neki gostilni.

Ta list je urejen kakor vsi drugi listi: ima uvodne članke, korespondenco in celo oglašje. V uvodnih člankih zahteva sistemiziranje beraštva po nekih določenih principih. Predvsem bi bilo odpraviti umazano konkurenco s tem, da bi vsak berač dobil svoj rajon; če bi berač izven njega, naj bi ga sodilo posebno beraško sodišče. List pravi, da beračev ni proglasati za lenuhe in občestvu škodljive elemente. Pravi berač ne bo nikoli kradel od goljufal.

Med oglašji bereš takšne: "V majhnem mestu je naprodaj donosen prostor poleg dobro obiskovane cerkve. Povprečni dnevni dohodek 25 fr."